

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
Прекршајни апелациони суд
21-Прж. бр. 14514/21
Дана 02.07.2021. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО:			
13. 07. 2021			
Датум	Број	Прилог	Вредност
	05-1797/19/21-9		

Прекршајни апелациони суд у већу састављеном од судија: Мирослава Петровића, председника већа, Маје Серафимовић-Митровић и Весне Адамовић Скадрић, чланова већа, са судским саветником Слађаном Јовановић, као записничарем, у прекршајном поступку против окривљеног правног лица Предузећа за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију „Нарру TV” са седиштем у Београду због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14, тачка 15, тачка 16, тачка 20 и тачка 32 Закона о оглашавању, као и одговорног лица у правном лицу Миломира Марића из Београда због извршења прекршаја из члана 78 став 2 а у вези става 1 тачка 14, тачка 15, тачка 16, тачка 20, тачка 32 Закона о оглашавању, одлучујући по жалби браниоца, адвоката окривљеног правног и одговорног лица у правном лицу Александра Д. Радојевића из Београда, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду 46 Пр.бр.18667/19 од дана 02.06.2021. године, на основу члана 100 став 4, члана 102 став 2, члана 269 став 3 и члана 275 Закона о прекршајима („Сл. гласник РС“ 65/13, 13/16, 98/16 и 91/19), у нејавној седници већа одржаној дана 02.07.2021. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

Усвајањем жалбе браниоца окривљених Предузећа за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију „Нарру TV” са седиштем у Београду и одговорног лица у правном лицу Миломира Марића из Београда, адвоката Александра Д. Радојевића из Београда и по службеној дужности, УКИДА СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду, 46 Пр.бр.18667/19 од дана 02.06.2021. године, и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, у ожалбеном делу.

Образложење

Ожалбеном пресудом Прекршајног суда у Београду, 46 Пр.бр.18667/19 од дана 02.06.2021. године, окривљено правно лице Предузећа за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију „Нарру TV” са седиштем у Београду,

оглашено је одговорним за радње као описане у изреци пресуде, те му је изречена јединствена новчана казна применом одредбе члана 45 Закона о прекршајима у износу од 1.800,000 динара, а одговорно лице у правном лицу Миломир Марић оглашен је одговорним за радње као описане у изреци пресуде, те му је изречена јединствена новчана казна применом одредбе члана 45 Закона о прекршајима у износу од 300.000,00 динара. Истом одлуком окривљени су обавезани сваки понаособ на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од по 12.000,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљених Александар Д. Радојевић из Београда из свих законом прописаних разлога, најпре истичући да у побијаној пресуди постоји низ повреда одредаба поступка, посебно указујући да је изрека првостепене пресуде неразумљива, те да је чињенични опис прекршаја наведен у изреци пресуде у супротности са одредбом члана 254 став 3 Закона о прекршајима. Даље наводи да се из изреке пресуде не може утврдити шта су тачно окривљени урадили и како је примењена конкретна законска одредба на недоречено чињенично стање. Остаје и нејасно имајући у виду да је пресуда према окривљеном одговорном лицу у правном лицу Миломиру Марићу донета применом одредбе члана 93 Закона о прекршајима, на који начин је првостепени суд утврдио да је исти био светан свог дела и хтео његово извршење те да утврђује након тога да је окривљено одговорно лице било свесно могућности наступања забрањене последице те да је на исту пристало, а да претходно исти суд није утврдио на који начин је дошао до истог закључка, те предлаже Прекршајном апелационом суду у Београду да усвоји жалбу, а побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак. У односу на део пресуде којим је обустављен поступак бранилац није изјавио жалбу.

Разматрајући списе предмета заједно са изјављеном жалбом на седници већа, а по службеној дужности, у смислу одредбе члана 272 Закона о прекршајима, Прекршајни апелациони суд је нашао да је побијана пресуда донета уз битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 1 тачка 14 Закона о прекршајима, као и због повреде члана 264 став 2 тачка 3 исто Закона због чега је побијана пресуда морала бити укинута.

Наиме, Прекршајни апелациони суд налази да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба из члана 264 став 1 тачка 14 Закона о прекршајима, који се огледа у неразумљивости изреке јер није опредељена радња извршења свих прекршаја окривљеног одговорног лица Миломира Марића у смислу члана 10 Закона о прекршајима, тј. не може се утврдити начин извршења прекршаја који су му стављени на терет.

Повреде одредаба из члана 264 став 2 тачка 3 Закона о прекршајима се огледају у томе што постоје супротности и контрадикторности између онога што је наведено у пресуди са стањем у списима, посебно у односу на облик кривице одговорног окривљеног лица, како то и бранилац у жалби наводи, јер је првостепени суд образложио да је окривљено одговорно лице поступало са директним умишљајем као обликом кривице, а потом наводи да је био свестан могућности наступања забрањене последице, на коју је и пристао. Код директног

умишљаја лице жели наступање забрањене последице а не пристаје на њу. Ова повреда се огледа што суд на страни 71. ожалбене пресуде, првостепени суд наводи да је поднети захтев за покретање прекршајог поступка основан и да то утврђује из одбране представника правног лица и других доказа, а основаност захтева се оцењује приликом пријема истог и када суд нађе да је основан решењем покреће поступак. Пропуст првостепеног суда, а у односу на напред наведено, јесте што по пријему захтева за покретање прекршајног поступка није тражио уређење истог, како би се одмах исправила неправилност у погледу радње прекршаја извршења одговорног окривљеног лица.

Даље, битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 3 Закона о прекршајима се огледа и у томе што из образложења ожалбене пресуде се не виде разлози о одлучним чињеницама, јер одлука о претходно утврђеним новчаним казнама и изреченој јединственој новчаној казни није образложена, не наводе се околности којима се суд водио да казна буде већа или мања применом одредбе члана 42 Закона о прекршајима према окривљенима.

У поновном поступку првостепени суд ће заказати главни претрес на који ће позвати све странке и браниоца окривљених, те ће у смислу чл. 243 Закона о прекршајима омогућити поносиоцу захтева да исти евентуално уреди, а потом омогућити окривљенима да се на исти изјасне, извести све доказе на претресу, те донети правилну и на закону засновану одлуку а имајући у виду разлоге укидања предметне одлуке.

Са свега изнетог одлучено је као у изреци решења у смислу члана 275 Закона о прекршајима.

Против овог решења жалба није дозвољена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Мирослав Петровић

